

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**Збірник тез наукових доповідей
Випуск 1**

Харків
2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №4 від 15.06.2020 р.)*

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Кібальчич Анастасія. Асоціативно-образний компонент концепту «вино» у «Кентерберійських оповідях» Джефрі Чосера	35
Кобякова Діана. До питання про статус терміну «ecology»	37
Ковалевська Дар'я. Філософське поняття диспозиційності в лінгвістичному вимірі	38
Kolodiazna Anastasia. Linguistic Means of Conveying the Modality of Worldview Perception in English Drama	39
Костіна Тетяна. Рецепція античності в художній літературі	40
Кузіна Поліна. Відео-формат сучасного англомовного кулінарного дискурсу	41
Кузьміна Аліна. Автомобільні неологізми в сучасній англійській мові	42
Кукленко Марина. Застосування автентичних відеоматеріалів на уроках англійської мови в середній школі як засіб мотивації учнів	43
Кукленко Олександр. Формування англомовної лексичної компетентності учнів старшого юнацького віку через застосування інформаційних технологій	44
Курська Інна. Формування лексики інтернет-дискурсу	45
Лобунець Маргарита. Поетика заголовку роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»	46
Ломонос Вікторія. Комісивні мовні акти	47
Мазарук Марія. Лінгвокультурний аспект у сучасній лінгвістиці	48
Мазурова Катерина. Художній текст як інтердискурс	49
Мамедова Сусана. Англоязычный речевой этикет как объект лингвистического исследования	50
Манжас Катерина. Комп'ютерний дискурс як самостійна область дослідження	51
Маркіна Тетяна. Щодо питання формульності сюжетів анімаційних фільмів	52
Марущенко Юлія. Витоки паремій англійської мови зі значенням «їжа»	53
Машир Вікторія. Функція і роль шекспірівського претекста в драматургії Тома Стоппарда («Розенкранц і Гільденстерн мертві»)	54
Михайлова Тетяна. Мовні засоби створення образу «прихованого» негативного персонажа у творі Д. Брауна	55
Мозгова Олена. Поняття терміна у сучасній науковій парадигмі	56
Москаленко Єлизавета. Порада як об'єкт лінгвістичних досліджень	57
Моторикіна Ірина. Семантична характеристика дієслів, що вводять пряму мову, в оповіданнях А.Крісті	59
Мужевенко Вікторія. Полісемія в рекламному тексті	60
Науменко Наталія. Реклама як комунікативний феномен	61
Невольниченко Ліна. Проблеми ідентичності в романі Е. Берджеса «Механічний апельсин»	62
Павлікова Анна. Персонаж у літературознавстві	63
Паніна Людмила. Основні засоби невербальної Інтернет-комунікації	64
Пензіна Поліна. Конструювання ідентичності в художньому дискурсі	65
Петрушова Лідія. Поняття лінгвокультурного концепту	66

ПЕРСОНАЖ У ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ

Анна ПАВЛІКОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Г.О. Князь

Одним із важливих складників художнього твору є система персонажів, що вступають у тісний зв'язок з формуванням сюжету. Між персонажами можуть виникати протиріччя, конфлікти, або, навпаки, повне єднання та взаєморозуміння. Через коло персонажів розкривається задум автора, його концептуальне розуміння відносин між людьми.

За дослідженням Ю.І. Коваліва художній персонаж – це дійова особа, істота художнього (мистецького) твору. За своєю суттю поняття «персонаж» є збірною назвою тієї сукупності засобів зображення, завдяки яким окреслюється конкретно-чуттєва даність, образ дійової особи, які спричиняють творення її портрета, костюма, мови, вчинків, характеристики з боку інших персонажів. Часто поняття «персонаж» ототожнюють з поняттями «герой» та «дійова особа», проте з огляду на теоретичний аспект ці поняття не є взаємозамінними. Поряд з людьми в творі можуть діяти і розмовляти тварини, рослини, речі, природні стихії, фантастичні істоти тощо. Ступінь конкретності зображення персонажа може бути різною і залежить від багатьох причин: від місця в системі персонажів, від роду і жанру твору. Різноманіття видів персонажу підводить до питання про предмет художнього пізнання: нелюдські персонажі виступають носіями людських якостей.

З урахуванням ролі літературних персонажів у творі їх можна поділити на головні, другорядні та епізодичні, а з точки зору їхньої участі в розвитку подій – на активні та пасивні. Система персонажів, яка формує концептуальне полотно художнього твору, утворює дві умовні групи: за принципом зіставлення та протиставлення. Існування цих груп у творі уможливорює висвітлення одних персонажів на фоні інших. Негативні образи краще зреалізовані автором на тлі позитивних характерів і навпаки.

Для повного розуміння образу персонажа потрібно враховувати складники його творення. До них можна віднести опис зовнішності, дії та вчинки, оцінка персонажа іншими дійовими особами, оцінка авторського ставлення, мовний портрет, який безпосередньо передається не тільки через мову, але й через думки і почуття персонажа шляхом їхнього відтворення у зовнішньому світі, або через внутрішній монолог.

У літературному творі персонаж – це частина художнього цілого, що наділена самостійністю і змістом, створена автором за допомогою мовленнєвих засобів, які активізують уявлення читача про естетичні і концептуальні складники художнього твору. Функції художнього персонажу не лише суто естетичні, але й психоемоційні, ціннісно-сміслові, ідеологічні, соціально-регулятивні, комунікативні. Таким чином, природа літературного персонажа у багатогранна і унікальна, бо образ вдало осмислює реальну дійсність і уможливорює створення вигаданого авторського світу водночас.